

paa Driftsregnskabsparagrafferne, §§ 8—25, af 392 478 000 Kr. Det vil altsaa sige et Overskud paa Driftsregnskabet af næsten 29 Mill. Kr. paa Finanslov og Tillægsbevillingslov tilsammen. Sammenligner vi nu dette med Stillingen i Fjor, da Tillægsbevillingslovsforslaget blev fremsat, viste Tillægsbevillingslovsforslaget i Forbindelse med den tilsvarende Finanslov, altsaa for 1922—23, et Underskud af $19\frac{1}{4}$ Mill. Kr. Dette er altsaa Bevægelsen: fra $19\frac{1}{4}$ Mill. Kr.s Underskud i Fjor til ca. 29 Mill. Kr.s Overskud i Aar paa Driftsregnskabet.

De $19\frac{1}{4}$ Mill. Kr., der blev anslaet som Underskud paa Driftsregnskabsparagrafferne, reduceredes ved Regnskabet til et Overskud paa 3 421 000 Kr. Det vil erindres, at jeg i Fjor ved Tillægsbevillingslovsforslagets Fremlæggelse udtalte, at sandsynligvis vilde Driftsregnskabet trods de $19\frac{1}{4}$ Mill. Kr.s Underskud give Balance, da erfaringsmæssigt og af kendte Grunde Tillægsbevillingslovens og Finanslovens Tal tilsammen altid har Tendens til betydeligt at overskride de virkelige Udgifter. Jeg anslog den Gang, at der vilde blive Balance paa Driftsregnskabet; der blev som bekendt et Overskud paa 3 421 000 Kr. Og paa den hele Finanslov, § 26 medregnet, anslog jeg det til, at der vilde blive et Underskud paa 60—70 Mill. Kr.; der blev et Underskud paa lidt over 60 Mill. Kr.“

Fremdeles: „Udgiften paa Driftsbudgettet, §§ 8—25, har altsaa været i Aar 392 478 000 Kr. mod 426 962 000 Kr. paa Finansloven og Tillægsbevillingsloven i Fjor. Paa § 26 er Indtægten paa Finansloven og Tillægsbevillingsloven tilsammen 31 540 000 Kr. mod 21 904 000 Kr. paa Finansloven og Tillægsbevillingsloven i Fjor. Dette beror, maa jeg straks sige, derpaa, at vi i Aar har kunnet tage med paa Forslaget Udbyttet af Salget af de Obligationer, som Finansministeriet ved Lov er bemyndiget til at udstede i 3 Aar for 10 Mill. Kr. om Aaret til Erhvervelse af indtægtgivende Aktiver. Det kunde man ikke i Fjor, det kom end ikke med paa Tillægsbevillingsloven, thi Loven om denne 3-aarige Obligationsudstedelse var ikke færdig den Gang. Det er altsaa det, som forklarer den ret betydelige Forskel paa Indtægtssiden. Der er saa paa Finansloven og Tillægsbevillingsloven tilsammen paa § 26 en Udgift af 86 680 000 Kr. mod 128 943 000 Kr. i Fjor. Ogsaa disse Tal rettede sig i gunstig Retning paa Regnskabet, men Statsregnskabet for 1922—23 viste dog som Overskud af Udgift over Indtægt paa § 26 95 490 000 Kr. mod Forslaget her 55 140 000 Kr. Det er et Tal, der sikkert ogsaa vil formindskes betydeligt paa Regnskabet, og atter her er der naaet et Fremskridt af Betydning, et Fremskridt, som er naaet væsentligt paa Grund af det langsommere Tempo, i hvilket offentlige Arbejder nu udføres.“